N:r 1. ÅRG. 36. 1 JANUARI 1930. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

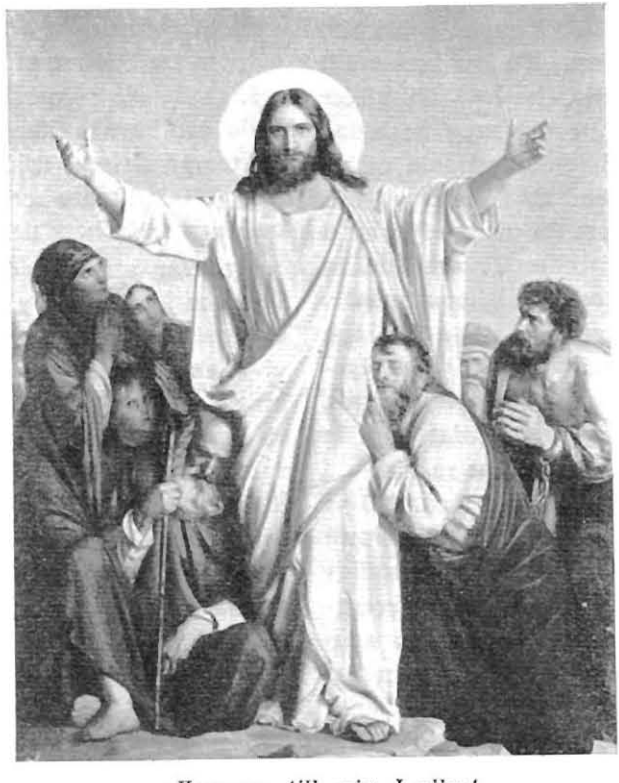

»Kommen till mig, I alla»!

»ETT GÖR JAG».

»Ett gör jag: jag förgäter det, som är bakom mig, och sträcker mig mot det, som är framför mig, och jagar mot målet för att få den segerlön, som hålles fram för oss genom Guds kallelse ovanifrån i Kristus Jesus.»
Fil. 3: 13, 14.

Kunna vi icke se Paulus såsom den ivrige löparen på tävlingsbanan? Han samlar hela sitt intresse och all sin uppmärksamhet på målet. Han har kallats till deltagande i tävlingskampen, och han har antagit kallelsen. Han har övat sig och på olika sätt förberett sig. Han har under stillhetstiden i ödemarken, likt den Mästare, som är hans föregångare och föredöme, hämtat in kraft för kampen och i bön rustat sig för den. Nu har han ställt upp sig i de tävlandes led. Nu gäller det. Han vet att ett steg åt sidan utanför banan betyder att han måste utgå ur tävlingen. Han vet också att, om han ser sig om för att se efter huru långt han hunnit eller för att jämföra sig med dem som löpa i hans fotspår, betyder detta en förlust i tid och kraft som han måhända icke skall lyckas att taga igen. »Nej», säger han, »ett gör jag: jag förgäter det, som är bakom mig och jagar mot målet.»

Detta var icke ett tomt ord. Då vi läsa Apostlagärningarna och Pauli brev, få vi ett starkt och ofrånkomligt intryck av att han handlade i överensstämmelse med den grundsats som han här uttalar. Väl är det sant att han mer än en gång hejdats i sitt lopp. Sjukdom och fångenskap tvinga honom till overksamhet, men hans inre ställning är alltid densamma, och lik en fjäder som spänts, utvecklar han i det ögonblick, då han lösgives, den andliga kraft som han under overksamhetstiden uppsamlat. Och för övrigt voro icke heller fångenskapsperioderna helt och hallet overksamhetsperioder. Just det brev, ur vilket våra textord hämtats, har tillkommit under en fängelsevistelse. Vem vet om vi någonsin fått den inblick i Pauli själshistoria som detta brev, särskilt detta dess tredje kapitel, erbjuder, om icke fängelsetiden kommit som ett avbrott i missionsarbetet. Ja, icke heller detta blev helt avbrutet under den tiden. Onesimus var en av de andliga söner som han därunder fick föda till liv, och om traditionen talar sant, så skola många av de romerska soldater som hade att bevaka honom, blivit förda till tro på Kristus och sedan i sin ordning blivit bärare av evangelii glada budskap ända bort till England.

Det var sanning, då Paulus sade: »ett gör jag». Men vi då? Vi stå vid ett årsskifte. Det är då naturligt att vi blicka tillbaka, och i en viss mening är det rätt att vi så göra, och vi manas ju just att »icke förgäta vad gott Herren gjort oss, han som förlåter oss alla våra missgärningar och helar alla våra brister». Detta är gott och riktigt, men det finns ett sätt att hänga fast vid det förgångna som är ägnat att hindra oss i loppet på den tävlingsbana som är oss förelagd. Det är då vi vilja uppehålla oss vid de framgångar vi vunnit för att i dem finna anledning till självberöm eller ock göra dem till måttstock för vad

vi kunna vänta i framtiden. Det kan också hända att vi fastna i självförebråelser och bindas av de följder som begångna försyndelser och försummelser draga med sig. I båda fallen hållas vi tillbaka i loppet. Vi få förgäta det som är bakom oss, ty Gud har i nåd förlåtit och förgätit synderna, då vi bekänt och ångrat dem och i görligaste mån gottgjort den anställda skadan. Och vi måste förgäta, om vi icke skola äventyra målets uppnående.

Men det är icke nog med att lämna allt bakom liggande, det är lika nödvändigt att »jaga mot målet». Detta gäller oss en och var enskilt, men det gäller också vår mission som sådan. Den har — eller vi hava i den — fatt mottaga en kallelse att träda in på tävlingsbanan. Kampen har börjat. Äro vi alltjämt lika ivriga som i början? Kunna vi med sanning göra Pauli ord till våra: »ett gör jag»? Har vårt intresse och vår uppmärksamhet blivit splittrad? Är den andliga spänstigheten oförminskad? Ett årsskifte är en tidpunkt, då sådana självrannsakande frågor äro särskilt på sin plats.

Det är med innerlig tacksamhet mot Gud som vi kunna omtala, att den ekonomiska bärkraften inom vår mission icke minskats, medan åtskilliga andra missionsorganisationer ha att kämpa med allvarliga svårigheter på den punkten. Vi kunna sluta året ej blott utan brist, utan t. o. m. med en behållning, vilken vi taga ur Guds hand såsom en vink om att måhända det kommande året skall ställa särskilda krav på vår kassa.

Men den ekonomiska bärkraften är icke den enda som behöves. Den andliga spänstigheten, bönelivet, kärlekslivet är ännu viktigare. Även där ha vi något att glädjas åt och tacka Gud för. Bibel- och missions-veckorna i Skellefteå och Steninge ha varit burna av omisskänlig andekraft, men, som sagt, vi få icke göra det förgångna till en måttstock för det som ligger framför. Livets art, är att växa till. Gud har i beredskap åt oss »större ting». Må vi vara beredda för dem. Må vi ha fin hörsel för att uppfatta den Guds kallelse som kommer till oss, icke blott en gång för alla, utan ständigt på nytt, på nytt sätt inför nya situationer, men alltid förestavad av samma kärlek och vishet och alltid åtföljd av löftet om den kraft som behöves för att oavvänt jaga mot målet, till dess vi en gång ha nått detta och få mottaga segerlönen — nådelönen ur hans trofasta hand.

Med dessa tankar och denna hälsning ville jag få av hjärtat tillönska alla vår missions medlemmar och vänner ett av Gud rikligen välsignat Gott nytt år 1930.

Karl Fries.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Tack för vad som varit och bön om nåd att jaga mot målet.
S. M. K:s Bönekretsar.
Missionstidningen Sinims Land och våra publikationer.
Missionärerna på fältet och hemma.
De kristna kineserna.
Vårt arbete.

»MINA DAGAR».

Psalmisten säger:

> Alla mina dagar blevo uppskrivna i din bok, de voro bestämda, förrän någon av dem hade kommit. Ps. 139: 16.

Vilken salig trygghet att veta detta. Äro mina dagar uppskrivna i Guds bok, då betyder det, att han har tagit på sig omsorgen för hela mitt liv härnere och att han väntar, att jag skall vända mig till honom i alla dess angelägenheter. Då betyder det, att han vill vara min Fader, och att jag får vara hans barn.

Och det år, som nu är lyktat, har under alla dess dagar burit vittnesbörd om att Herren vakat över vår väg. Vad, som stått skrivet i hans bok för varje dag, har visserligen varit på förhand fördolt för oss, men vi ha dock kunnat känna oss trygga, ty vi ha fått erfara, att det alltid var Fadershjärtat, som bestämt allt, och Fadershanden, som ledde uti allt. Därför kunna vi nu se tillbaka på den väg Herren lett under år 1929 med ett hjärta fyllt av tacksam tillförsikt. Herren hade i sin bok nedskrivit alla de frestelser, som skulle möta oss, men han hade ock på förhand noga tillsett, att ingen frestelse skulle drabba oss, ur vilken ej en utgång skulle givas. Han räknade med vår svaghet i frestelsen, men han undanhöll ej därför sin hjälp. Och där fall skedde, ledde han trofast till reningskällan, där förlåtelse och upprättelse gavs. Då få vi nu tacka honom, att vi alltfort få tillböra dem, som äro åt Jesus Kristus bevarade (Judas 1).

Herren hade ock, då han nedskrev våra dagar i sin bok, räknat med att han är all nåds Gud. Vi ha nog under det gångna årets skiftande händelser lärt oss att i någon mån djupare än förut lära känna vår egen ofullkomlighet och brist. Vi inse allt mer, att all berömmelse å vår sida är utelyckt, att vi därför ha inga egna tillgångar att räkna med, utan att vi i allt måste bero av nåd. Herren har därmed velat visa oss välsignelsen av sitt nådeförbund. Den stora förmån, som är oss given, i det vi få mottaga allt som fri gåva av hans underbart milda och rika hand. Och efter som åren gå, blir det för oss allt dyrbarare att i vår erfarenhet få lära känna Guds nåds outgrundliga rikedom.

Då han nedskrev våra dagar i sin bok glömde han ej, att han är all barmhärtighets Fader och all hugsvalelses Gud. Han vet, att hans förlossades väg mot löfteslandet är en ökenväg, där nöd och trångmål ej kunna undgås. Och såsom han i fordomtid ömmade för sitt folk i all deras nöd, så gör han än i dag, och därför har han så lagat, att han alltid skall vara med de sina för att upplyfta, bära och hjälpa. Och ömmare händer finnes ej än hans, ett mera djupare, kännande hjärta har ingen. Därför föredraga flera denna lydelse av ordet i Jes. 63: 9: »All deras nöd var hans egen nöd.» Han är ej en Fader, som lämnar sitt barn att reda sig själv, utan han går med hela vägen och delar med de sina alla deras mödor.

Vi kunna nog erinra oss många till-

fällen under det flydda året, då han låtit oss förnimma sin hulda stämma: »Frukta icke, jag är med dig.» Ja, vi ha kunnat samla oss en rik skatt av dyrbara erfarenheter i det flydda, av stor betydelse för oss på den väg, som ännu ligger framför oss.

I sin bok har han ock skrivit om sitt tålamod. Huru ha vi ej satt hans kärlek på prov. Huru ha vi ej likt Israel fordom frestat honom med vår otro, med vår ohörsamhet och uppenbara olydnad, med vår självviskhet och egensinne. Vi få i sanning räkna med hans tålamod sasom vår frälsning. Hade ej han, såsom han gjort, fördragit oss, hade det nu varit ute med oss.

I sin bok har Herren ock skrivit alla de läxor, han vill lära oss under livet. Han har där ensam åtagit sig lärarens uppgift genom sin Ande, som är oss given. Vi ha ofta bävat för uppgifterna. Vi ha ofta suckat under hans undervisning. Vi ha varit alltför tröga till att lära, men han har ej sänt oss bort från sin skola. Ännu repeterar han våra läxor med oss i stort tålamod, och där han finner ett hörsamt öra, som vill höra på lärjungavis, där gripa än i dag hans ord ända in i hjärtat och gör det brinnande.

I sin bok har han ock skrivit om sin kärlek till de förlorade, och huru han väntar att finna själar, som vilja låta sig fyllas av samma nit för andras frälsning som han. Han har där lagt tillrätta sina beredda gärningar och bjuder nu de sina att gå in i sin vilja och så få vara hans vittnen i världen.

Det gör livet outsägligt rikt att få äga den vissheten, att jag är frälst av nåd, men det bereder också en stor glädje att få det klart för hjärtat, att Herren kallat sina skröpliga, odugliga barn att genom livets vittnesbörd förhärliga hans namn ibland människorna. Och dag för dag vill han avslöja för sina barn var och till vad han just för den dagen ämnat använda dem.

Vårt nya år är ännu höljt i dunkel för oss. Dess ingång ger oss dock anledning att med profeten spörja: »Väktare vad lider tiden», och det är tydligt, att väktaren har samma allvarliga svar att ge nu som då: »Morgon kommer men också natt.» Enligt löftesordet stundar en morgon, men vi skönja också nattsvarta skuggor, som varsla om att tiden är nära, den tid, som på samma gång är en domens tid som den är en förlossningens tid.

Över detta års ingångsport står därför det varnande ordet: Vaken» belyst med ett starkare ljus än vid något föregående årsskifte. Världshändelserna tala sitt tydliga språk. På Guds rikes område äro de tecken, vår Frälsare förutsagt, ej mindre framträdande. Herren give därför, att under de dagar av det nu ingångna året han beskär oss, vi må med mera trohet göra Guds vilja. Må vi lära att med barnets rena sinne och förtroende taga från vår Fader det, som han skrivit i sin bok för vår räkning och tacka honom för allt, ty hans ord står fast, att för dem, som älska Gud, samverkar allt till det bästa.

Erik Folke.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Ett gott nytt år,

av Gud rikligen välsignat, tillönskas hjärtligt alla S. L:s läsare!

Bönemötena,

som varit inställda under jul- och nyårshelgen, taga, v. Gud, åter sin början i Betesdakyrkan vid Floragatan tisdagen den 14 jan. kl. 7 e. m.

Låtom oss, alla som det kunna, troget mötas till förbön under denna för Kina så skickelsedigra tid. Låtom oss ej glömma taga del i kampen, då man därute som bäst behöver vårt stöd!

S. M. K:s bönekretsar.

Med synnerlig tacksamhet till Gud tänka vi på, att icke blott i Stockholm utan runt om i vårt land bönekretsar samlas till gemensam bön för S. M. K. och dess arbete. Många av dessa äro av oss kända, andra icke. De små vita nålarna på vår karta på exp. rikta ofta vår blick och tanke till dessa kretsar, som Gud förenat med oss i bön. Men icke mindre dyrbar är vetskapen om de många ensamma, men med Herren förtrogna själar, somliga luttrade i smältugnens eld, vilka med oss kämpa i bön. Må Herren, då vi nu gå in i det nya året, över oss alla rikligen utgjuta nåds och böns ande. Då skola vi i sanning få ett gott nytt år i Jesu namn.

Till våra prenumerantsamlare.

Härmed vilja vi rikta en innerlig vädjan till våra värderade medhjälpare, vilka samla prenumeranter, att söka göra detta i så god tid som möjligt. Upplagan kan då lättare beräknas.

I samband härmed ber red. att få påpeka, att det står prenumerantsamlare fritt att rekvirera tidningen antingen genom närmaste postkontor eller direkt från expeditionen. Se för övrigt prenumerationsanmälan.

Vi mottaga med största tacksamhet all den hjälp, som gives oss för att få tidningen spridd.

Till våra prenumeranter.

Enligt gammal praxis fortsätta vi även efter årsskiftet att expediera Sinims Land till prenumeranter vilka förut rekvirerat tidningen genom vår Exp., och som ej meddelat, att de ej längre önska den. Till sådana prenumeranter kommer alltså så småningom räkning för obetalda prenumerationsavgifter.

Vi hoppas att alla våra gamla prenumeranter kvarstå, men skulle någon vara förhindrad fortsätta prenumerationen äro vi tacksamma för meddelande därom, emedan tidningens ekonomi ej tillåter utsändande av gratisexemplar.

S. M. K:s senast utgivna litteratur.

De böcker, som vi under senaste tiden utgivit på vårt förlag hava rönt ett välvilligt mottagande. Vi tillåta oss att härnedan citera ett par uttalanden, som kommit oss tillhanda:

Minnen och intryck. Av fru Dagny Bergling. Svenska Missionens i Kina förlag, Stockholm. Pris häft. 2: 25.

Fru Dagny Bergling, missionär i Svenska Missionens i Kina tjänst, har i denna bok givit oss en samling minnen och intryck från sin långa missionärstid i Kina. Det är många både roande och på samma gång intressanta och gripande skildringar från missionsfältet, som lämnas. Man önskade att denna bok bleve flitigt läst, särskilt av de unga. Ty det är berättelser om hjältemod, trosvisshet och lugn i de mest förtvivlade situationer och om en allt övervinnande kärlek hos i sig själva svaga människor, som blivit starka i Gud, den Väldige. Att läsa vid missionsaftnar och symöten lämpar sig boken utmärkt.

E. O. i »Libanons Månadsblad».

Dagny Bergling: Minnen och intryck. Svenska Missionen i Kina förlag. Pris häft. 2: 25.

Föreliggande skildringar ha på uppmaning nedskrivits, närmast i syfte att brukas vid missionssyföreningar och andra liknande möten, som det så anspråkslöst heter i förordet. Givetvis kommer boken

att få det varmaste mottagande i missionskretsar, men även långt därutöver förtjänar den att omfattas med intresse. Den ödmjuka tjänareglädje, som lyser igenom de klara, enkla skildringarna, griper, sporrar och — förödmjukar.

Sofia Svensson: Upplevelser i Guds skola. Företal av missionsdirektor Erik Folke. Svenska Missionen i Kina förlag. Pris häft. 1:—.

En bok om Guds under i ett människoliv. En skildring av upplevelser i Guds skola, som gjorde lärjungen, den enkla kvinnan av folket, till en själasörjare som få, hos vilken präster och lekmän, lärda och olärda, funno hjälp och ledning.

A. C. i »Hemåt».

Tack!

De av Herren Jesus återlösta i Tungchowfu församling med dess utstationer i provinsen Shensi, Kina, skriva detta brev till svenskarna i Sverige och Amerika. Frid vare Eder, våra i Herren innerligt älskade fäder, bröder och systrar!

Vi skriva detta, emedan vårt land under dessa sista år lidit av soldaters och rövares oroligheter i hög grad. I dag, i segerns stunder, äro de soldater, men natt och dag utkräva de pengar och begära skatter. I morgon, vid nederlag, bli de rövare. Natt och dag plundring och bortförande mot lösen. Den föda, folket under möda förtjänat, de pengar, som de under hjärtenöd åstadkommit, allt tilltvinga soldaterna sig. Tidvis är det icke ens möjligt att i ro få arbeta. I sanning det är bittert utan måtta!

Förra året förvärrades nöden ytterligare genom hungersnöden. På så sätt har det genom oroligheter och hungersnöd kommit därhän, att av 10 personer åtta eller nio sista året måst blanda pressade oljefrön (som annars användas till gödningsämne på marken) med litet mjöl. Detta göres bland dem som ha det bättre. Bland de fattiga ätas bark, ogräs och dylikt, som ej kan nära kroppen. Allt eftersom bristen på livsmedel blir allt större, stiger allt i pris. Folket kan allenast tänka på att uppehålla livet. Därför är det också sådana, som för nödens skull sälja sin hustru och utkasta sina döttrar. För nödens skull är det också hustrur, som begiva sig långt bort från sina män. Föräldrar kunna ej ta vård om sina barn, barn ej heller om sina föräldrar. Från norr, söder, öster och väster vandra de omkring sökande näring. Var och en går sin väg. De som varit goda medborgare äro nu förvandlade till en skara tiggare. Somliga dagar kunna de ej alls få ihop något att leva av. Till sist går det så, att den ene dör i öster, den andre i väster. Det fordom lyckliga hemmet är tomt och ödsligt.

Fastän vi troende ej se på samma sätt som hedningarna angående förblivande i fädernehemmet och nöd, så få vi dock bittert erfara hungersnödens svårigheter. Vi ha ingen annan utväg än att bedja vår himmelske Fader om nåd, och han har bevekt Edra hjärtan, så att Ni »tömt pungen» och offrat medel för oss. Av omtanke om oss har Herren sänt missionärer från Edert ärade land, som verka ibland oss genom att öppna skolor, vällingkök med kurser etc. På så sätt bevaras vi till

Foto: Olga Styrelius.

By i Tungchowfudistriktet.

livet, vi som annars ej hade möjlighet att leva igenom nödtiden. Sådana som intet hade, få äta sig mätta, sådana som under goda år saknat tillfälle att lära sig läsa eller studera bibeln, de ha under nödtiden, genom Eder, älskade fäder, bröder och systrar, fått sådant tillfälle. Sådana som förut ej kunde läsa sin bibel, kunna det nu.

För detta tacka vi i sanning vår himmelske Fader, som i hungersnödstid givit

Måltid i det fria.

sådan lycka, att både kropp och själ mättats. Men på samma gång tacka vi också Eder, som i kärlek givit medel. Därför att Herren varit med och välsignat missionärernas arbete, har det ej varit förgäves. Varje gång vi tänka på detta, upphöra vi icke att tacka Herren, och bedja honom rikligen välsigna Eder, så att Eder kärlek i Herren må bli mer och mer rotad och grundad och dagligen tillväxa! Vi tro att Herren skall mångdubbelt giva Eder, vad vi bedja om för Eder! Bedjen också för oss, att vi må stadfästas på trons väg, så att vi ej förgäves mottagit allas Edra kärleksbevis. Mottagen allas vår hälsning!

Tungchowfu församlingsmedlemmar buga sig!

Tungchowfu, She. Kina, d. 11 sept. 1929.

(Översatt från kinesiskan av Ingeborg Ackzell.)

FRÅN MISSIONÄRERNA

»Han leder mig.»

Tungchow d. 4 nov. 1929.

(Utdrag ur privatbrev.)

»Han vederkvicker min själ; han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull.» Ja, tänk hur gott det är, att han leder och vi få följa honom. Ja, så har Gud i sin nåd låtit mig gå in genom en öppen dörr, så att jag nu är på min station.

Vi kommo till Yuncheng den 15 sept. och där stannade vi sedan tills konferensen var slut. Du har kanske redan hört om vilka härliga dagar vi hade under konferensen, så jag skall ej skriva mera om den. Redan på måndagsmorgonen efter konferensens slut begåvo vi oss på väg till She. Från Yuncheng till Puchow reste vi med en buss, så på ett par timmar voro vi nere vid floden. Vid floden fingo vi vänta en lång stund, innan så mycket folk hade kommit, så att de gingo över med färjan. Det dröjde ej länge förrän vi hade en massa åskådare, där vi sutto på våra saker och åto våra smörgåsar. Komna över floden fortsatte vi färden med rickshaw. Det var så vackert att se solen gå ned bakom de blånande bergen och allt var så stilla, när vi foro vägen fram. Då jag till mina medpassagerare anmärkte: »Vad det är tyst och stilla», så fick jag till svar: »Detta är en dödens stillhet, under vanliga förhållanden ser man folk överallt på vägar och ängar. Det är på grund av den förfärliga hungersnöd som råder som människorna icke färdas på vägarna, och på åkrarna kunna de ju intet göra, då intet regn faller.» Då blev den stillhet som jag förut hade njutit av

till en beklämning och min själ fylldes av en överväldigande nöd för dessa arma människor. Gud förbarma sig över dem.

Färden fortsattes och sent på kvällen kommo vi till några kristna, där vi fingo stanna över natten. Vi hade ej varit där länge, förrän de kristna på platsen fått veta att utlänningarna hade kommit. De kommo då till det hem där vi bodde. Så fingo vi sjunga en sång och Elna Lenell talade sedan om Jesu underbara närhet. Så gjordes husets bästa rum iordning, och vi fingo gå till vila. Tidigt följande morgon fortsattes färden över de vida slätterna och vid fyratiden på eftermiddagen sågo vi stadens murar borta vid horisonten. Framkomna till stationen möttes vi av barn och kvinnor som voro här på stationens skolor. Ja, Du kan väl förstå hur roligt det kändes att nu vara på den plats, som Gud kallat mig till. Så gjordes rummen iordning för att nästa dag mottaga Nils och Olga Styrelius, som skulle komma med motorcykel. Sedan efter några dagar reste Elna, samt Nils och Olga Styrelius till Pucheng. Så voro vi ensamma här Ingeborg Ackzell och jag.

Kärror tagas ombord på färjan för att föras över Gula Floden.

Foto: Olga Styrelius.

Första söndagen, som vi voro här ensamma, välkomnade mig kineserna med sång samt en hel del små välkomstpresenter. Ja, de äro så kärleksfulla och rara, så det är riktigt rörande. Nöden har nog, ära vare Gud, likasom drivit dem närmare honom. Ja, det är stort hurusom där Guds Ande får verka, där blir det kärlek inbördes, och det är verkligen en god anda rådande här på stationen. Förra söndagen hade vi stormöte här, och det var mycket välsignat. I dag hava kvinnorna här på stationen gått ut i byarna för att dela med sig vad de själva fått mottaga under mötesdagarna. Måtte Gud välsigna utsädet. Jag längtar efter att snart kunna vittna om min Frälsare. Bed för mig att Gud måtte giva mig språket.

Karin Andersson.

Herren löser fångar.

Ps. 146: 7.

Den kvinna, fru Wang, som under böneveckan i fjol, mitt under predikan, blev frälst (se Sinims Land 5 jan. 1929), har icke under hela sommaren besökt gudstjänsterna eller på annat sätt umgåtts med Guds folk. Ett litet barn, som hon upptagit och mycket fäst sig vid, hade sjuknat och dött, och vi trodde, att sorgen häröver så tryckte henne, att hon icke ville komma.

Men i går gick min hustru till henne för att höra efter huru det var med henne. Det blev ett långt samtal men nog så »ensidigt»; min hustru fick i själva verket icke säga ett ord, förrän fru Wang sagt sitt, och det blev ett glänsande prov på hennes vältalighet.

Hon hade varit mellanhand vid en giftermålsaffär och beskylldes sedan av de troende för att ha mottagit, eller tillskansat sig, en extra dusör på 10 dollar. Över denna, tydligen ogrundade, beskyllning blev hon så uppretad, att hon icke mer ville se någon kristen, vilket ju innebar att hon icke mer besökte gudstjänsterna heller. Detta är, som du vet, en av Satans beprövade metoder vid hans jakt på själarna: få dem att avstänga sig själva från Guds folk, därmed även från Gud själv, så vandra vilse och slutligen falla honom i hand. Han hade till hälften lyckats i detta fall.

När fru Wang öst ur sig sin bitterhet och Anna fick ett tillfälle, frågade hon: »Men är du *lycklig* nu?» — »Lycklig! Jag är så olycklig som helst», blev det uppriktiga svaret. »Beder du aldrig?» fortfor min hustru. »Nej, jag beder inte, och aldrig mer skall jag gå till kyrkan; han där (hennes man) får tillbedja den sanne Guden, jag håller mig till mina falska.» Anna frågade åter: »Om du inte själv vill bedja, får jag då bedja *för* dig?» Härtill gav hon villigt sitt samtycke. Annas hjärta var överfullt av sorg och hon bar fram den inför nådens tron. Efter henne bad bibelkvinnan, även hon djupt rörd och därpå — började fru Wang bedja.

Utanför stadsporten i Ishih.

Foto: Lisa Gustafsson.

Isen omkring hjärtat hade smält, det blev en gråtmättad syndabekännelse. Hennes man, som varit en tyst åhörare under hustruns långa utgjutelse, började nu bedja och bekänna *sin* synd, även han gråtande som en förlorad son. Efter bönen sade fru Wang: »O, så lätt det nu känns i hjärtat! Om söndag kommer jag till gudstjänsten.» Ja, så där verkar Guds Ande, huru kan man förneka hans tillvaro eller förbise hans verk? Huru lärorik är icke också denna berättelse! Skvaller och förtal äro ständigt verksamma i Guds församling och ställa till oberäknelig skada.

*

Ja, detta var hela historien. Men jag hoppas att vi skola få många liknande. Det är verkligen, genom Guds nåd, en ny ande i församlingen; man reagerar mot synden mera än förr. På samma gång förekommer i många fall synbar känslolöshet inför förkunnelsen, men då är detta nog ofta ett bevis på bundenhet i någon viss synd, särskilt i girighet — penningekärlek, som är så allmän. Den stora ondskans treenighet, som i synnerhet regerar detta folk, är just *girighet, hat* och *orenhet*. Även inom församlingen har denna hemska makt icke så litet välde. *Axel Hahne.*

Från Barnhemmet i Sinan.

Sinan Hsien d. 11 sept.

(Utdrag ur privat brev.)

Ett femtiotal av de större flickorna och kvinnorna från Barnhemmet och en del troende hem sökte under Shaos ledning skydd i Honanfu i nära 34 dagar. Jag, kockarna och några kvinnor, de mindre barnen och en del flyktingar, voro de som bodde kvar i staden samt alla fattiga, som inte hade råd att resa till Kaifeng eller att annorstädes söka skydd.

Gud gav oss bröd under de dagarna på så sätt att folket gömde säd här, som vi delvis använde, och förunderligt nog rörde de icke våra getter, så att vi hade mjölk hela tiden. En man, som blev tillfångatagen, blev tillfrågad: Vaktar du fröken Petterssons getter? Han sade nej. »Ja, gjorde du det så finge du bli fri, ty getterna kunna inte vara utan herde, men du får gå i alla fall.» Då vår getaherde hörde detta vallade han utan fruktan sin hjord. Vatten fanns att få i alla våra sex brunnar, fastän andras torkat ut, och flyktingarna läskade sig och prisade Missionsstationen. De förstodo kanske inte bättre. Det var i alla fall stor nåd att ha vatten.

Den 21 aug. kom ett starkt regn. Nu torgföres redan ny säd: ärter, hirs och majs. Priset faller nog så småningom. Mycken sjuklighet råder. En vattenbärare sade, att han ensam burit ut ett hundra barn till hundföda. Hu ja! Södersoldaterna som *bo här, de äta hundkött.*

Maria Pettersson.

Till missionens vänner.

Nåd och frid föröke sig hos Eder!

Herren har i afton berett ett tillfälle att sända Eder en hälsning från vår åkerteg. Vi befinna oss i dag på den del därav, som vi kalla Hancheng.

Min hustru var så pass stark, att hon kunde följa mig till härvarande »stormöte», som föregåtts av 14 dagars dopklass. Det är alltid kärt för oss att komma till Hancheng, ty vi ha många trogna, uppriktiga vänner där. Det käraste som jag vet är dock att få sitta ned bland dopkandidaterna och undervisa dem. De äro idel öra.

Dopet har just ägt rum och vi fingo denna gång välkomna 25 personer därtill härav 15 män och 10 kvinnor. De ha var och en haft sin intressanta omvändelsehistoria att berätta, men därmed vill jag ej trötta Eder. Uppenbart är emellertid, att rövarna alltfort, t. o. m. mot sin vilja, få vara Herrens redskap att driva själar till honom. Så har t. ex. flera av de nydöpta berättat, att det varit det underbara sätt, varpå Herren räddat flera av våra troende undan rövarnas händer, som kommit dem att inse, att den Gud, som dessa tjänade, var en levande Gud, som hör bön och därför hade de börjat söka honom. Senast förliden lördag bortfördes en av våra troende ledare för en församlingsgrupp uppe bland bergen tillsamman med 6 hedningar. Men natten till söndagen lyckades *han ensam* fly och kom till sitt hem just som de troende där samlats till Gudstjänst och bön. Han fann då, att barnen och hustrun hade gråtit sina ögon röda under natten. Hustrun, som hittills varit en motståndare, började då tillsamman med de övriga att prisa Gud och motståndet var brutet. De troende, som blott utgjorde omkring ett 10-tal, blevo så rörda över hans underbara räddning, att de genast begynte frambära ett tackoffer till Herren och ej slutade förrän de teck-

Bergstrakt i Shensi, där rövare ofta hålla till

nat 6 tunnor säd värderad till omkring 250 kronor. Och dock äro de alla fattiga. Den befriade fången ökade senare sitt tackoffer med dollar 50. Och i dag har han kommit den 4 ½ sv. mil. långa vägen hit för att uppfordra oss, att prisa Herren med honom.

Det är underbart att få lyssna till sådana vittnesbörd, som vi här åhört flera, och för vilka vår själ fylles med tacksamhet till Gud. Prisen med oss hans heliga namn.

Hancheng den 26 okt. 1929.

Robert Bergling.

Stormöte i Puchow.

Trots den alltjämt ihållande churu något lindrigare hungersnöden och därav förorsakade oerhört höga livsmedelspriser var det en icke liten skara som samlades här den 18 dennes till höstens sedvanliga stormöte. De inom och strax utanför staden boende kristna infunno sig tidigt på morgnarna och stannade så hela dagarna. Men de långväga bodde alla här, så att vi de nätterna voro ej mindre än ett hundratal inom stationens område.

De som så kunde kommo ridande eller åkande men de flesta naturligtvis till fots. Bland dessa senare voro ett stort antal kvinnor, som gått två, tre svenska mil och några nära fyra. Det vill intresse och god vilja till för ett sådant företag på små, i barndomen förkrympta, fötter. Att vid äldre år »lösa fötterna» betyder på långt när ej att dessa växa sig starka och naturliga. Men där intresse och god vilja förefinnes såsom frukt av väckt behov efter levande Gud, där får ingenting hindra från att vara med om en sådan Herrens fest som ett stormöte, inte ens det att nödgas gå till fots fem till åtta mil fram och åter.

För att hjälpa till med predikan och undervisning hade fröknarna Maria Nylin och Berta Flodberg samt evangelisten Hai, församlingsäldste i Ishih, hörsammat inbjudan och infunnit sig. Vidare hade vi glädjen att på lördagskvällen helt oväntat få taga emot syskonen Elsie Bergquist och Henrik Tjäder, på genomresa från Shensi.

Det blir ju vid dessa tillfällen en rikhaltig och mångsidig undervisning med så många och olika talare. Guds ord flödade ock som en ström och månget öppet och förstande hjärta drack in i fulla drag. Här nedan några axplock ur det rika förrådet.

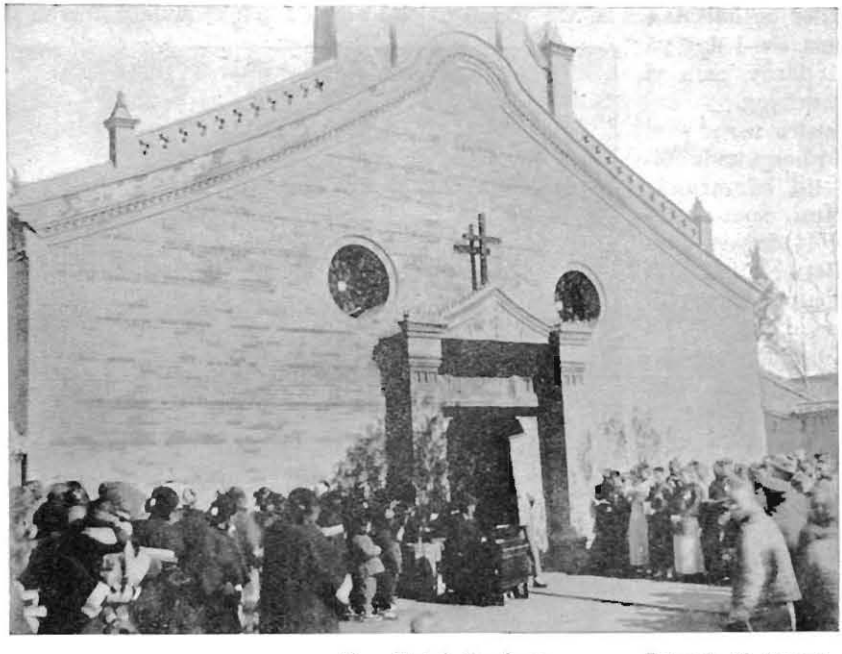

Kapellet i Puchow. Foto: G. V. Vester.

Med ledning av liknelsen i Matt. 25 kap. om de anförtrodda punden framhölls huru Herren Gud åt sina barn givit stora nådeförmåner till förvaltande — men ock vikten av ett rätt bruk därav för att kunna leva ett rikt och lyckligt Guds-liv här på jorden och så kunna bestå på räkenskapsdagen. Pauli ord i första verserna i Kol.

3 kap. användes av en talare för att kraftigt uppmana dem som äro uppståndna med Kristus att söka det, som är därovan, att hava sinnet vänt därtill för att så få del i Kristi uppenbarelses härlighet. Kraftigt och rannsakande predikades vidare över Rom. 12: 1, 2 om att frambära sig som ett levande och heligt offer åt Gud genom sinnets förnyelse och över Fil. 4: 4 om styrkan och kraften i ens liv genom att glädjas och fröjdas i Herren alltid. Nödvändigheten av kraft i den kristnes liv genom den Helige Andes inneboende framhölls med ledning av olika bibelställen. Vid dopförrättningen påmindes om Jesu ord: »Se jag är med eder alla dagar» samt vid firandet av den Heliga Nattvarden på söndagskvällen om Guds barns framtidsutsikter: att sitta till bords med Jesus i hans härlighet, Matt. 26: 29. Vid avskedsmötet före uppbrottet på måndagsmorgonen lades vi allvarligt på hjärtat att icke bara höra ordet, utan nu vid återvändandet till det vanliga vardagslivet också göra det.

Tre kvinnor och två män, alla äldre personer, förenades genom dopet med församlingen. En av kvinnorna är förstlingsfrukten av tältpredikan förra hösten i norra landsbygden. Det var för övrigt en hel liten flock från samma by med vid mötet, alla frukt av nämnda verksamhet och, såvitt vi kunna förstå, verkligt fattade av sanningen. Men av dem allesammans är endast denna kvinna läskunnig och har således genom studium av Guds ord kommit till större klarhet och visshet. Hon har ock fått utstå svår förföljelse för sin tro, är utkörd ur sitt hem, visserligen med löfte om ett litet månatligt underhåll, som dock uteblev redan från början, så att hon, ehuru medlem av ett förmöget hem, står alldeles utblottad. De övriga av nämnda grupp hoppas vi kunna intaga i församlingen vid ett kommande möte. De andra två kvinnorna, som döptes, ha stått som sökare i många år och så att säga ingen vart kommit på vägen, men vi ha hopp om, att de, ehuru sakta, kommit till gemenskap med Gud. Den ene av männen, lantbrukare, är rätt inskränkt och intetsägande till sitt vetande och även ofärdig till kroppen, stackars man, men lever dock, så långt han förstår, ett liv i Gud. Den andre mannen, mandarinens närmaste uppvaktande, har genomgått en förunderligt rask andlig utveckling genom flitig läsning av Guds ord. Visst äro de få, dessa nydöpta — endast fem —, men de äro alla från mörkaste hedendom dyrt återlösta själar, som vi innerligt tacka vår Mästare för.

— — —

Efter stormötet stannade ett trettiotal kvinnor till en ett par veckors bibelkurs, ledd av fröken Maria Nylin. Det var både intressant och uppmuntrande att iakttaga hurusom kvinnornas vakenhet och iver att lära och fatta stegrades vartefter kursen fortgick, till dess de sutto som »tända ljus». Detta kom även till synes icke minst vid morgon- och aftonbönerna, gemensamma för alla på stationen. Djup och närgående har hjärterannsakan varit hos många dessa dagar, synd har bekänts för både Gud och människor, och nya beslut fattats att härefter leva ett liv heligare än hittills och värdigare den Herre de nu tjäna.

Vile så Herrens välsignelse rikligen över den nu ingångna höstens och vinterns arbete såväl i stad som på land, såväl bland de små i skolorna som bland de äldre i hem och byar.

Det blir en svår vinter för dessa våra kära. Höstskörden var så klen att den i det närmaste är slut för många, och det är fem långa månader till nästa skörd, om det då blir någon. De gamla vinterkläderna äro utslitna och ingen bomull har skördats på två år så att nytt i klädesväg ej kunnat åstadkommas. Det blir en svår vinter denna. Förbarme sig Herren i stor nåd över detta arma folk och land.

Puchow den 31 okt. 1929.

G. V. Vester.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under december 1929.

Allmänna missionsmedel.

1793. Hännaryds missions- & arbetsfören. 50: —
1794. B. H. 25: —
1796. E. P., Mariestad, »Missionsoffer» 4: —
1797. Koll. i Sörby vid N. E:s besök 12: —
1798. Kinakretsen, Lund 100: —
1799. Missionsoffer vid en bönestund i Malmö 75: —
1800. P. O., Malmö 10: —
1801. Missionsoffer i Kvidinge 50: —
1803. Vij och Solberga arbetsfören. 50: —
1804. »Annie» 10: —
1805. N. N:s adventsgåva gm M. S., Mora 20: —
1806. Skärstads N. Mfg 75: —
1807. 1/3 av kollekterna under adventsmötet i Skellefteå 170: —
1808. N. H:s sparb. d:o 20: 47
1809. H. B., d:o, till E. Sjöströms underh. 10: —
1810. A. B—n, veckoslantar till d:o 5: —
1811. J. P. L., Bergsholmen, till d:o 5: —
1812. Koll. vid Kinamöte i Skellefteå 105: —
1813. N. S., d:o 10: —
1814. A. L., Arboga 25: —
1816. H. & I. J., Gbg 30: —
1817. Östra & Västra Syfören., Jkpg, höstförsäljning 125: —
1818. Kaffepengar vid Symöte, gm M. L., Skellefteå 33: 06
1819. E. W—r, Oviken 20: —
1820. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
1821. Vänner i Guldsmedshyttan 7: 05
1822. Koll. i Kallernäs 7: 44
1823. V. S—m, Storå 1: 50
1824. L. P—n, Rya 10: —
1825. Koll. i Rya 25: 45
1826. K. G., Sthlm 20: —
1827. A. A. D—n 100: —
1828. Rösa mfg 20: —
1829. »H.» 250: —
1830. Sparb.-medel gm M. S., Östersund 17: —
1831. »Onämnd» 20: —
1832. »Onämnd», Vallerås, till Elna Lenells underh. 15: —
1833 Ryggetorps syfören. 100: —
1834. Bjurbäcks Missionsförsaml. 25: —
1835. Symötestioöringar från Stengöl-Spjutsbygds miss.-syfören. 8: —
1836. Karstorps Mfg 75: —
1837. C. J. C., Ekenässjön 25: —
1838. Vallsjö kyrkl. sykrets 50: —
1839. M. R., Växjö 40: —
1840. C. A., Visby 36: —
1841. Till »Joh:s Hedengrens minne», E. H., Hidingebro 30: —
1842. Hamrånge Kvinnofören. 50: —
1843. »En liten gåva i Jesu namn på min 70-årsdag». I. B—g, gm E. S. B., Katrineholm 10: —
1846. Ps. 149: 4 10: —
1847. D:o rab. å H. S. Ö. 4: 93
1848. Fören. »Enighet», Tranås 75: —
1851. F. P., Björklinge 24: —
1852. Mölnlyckes Mfg 15: —
1853. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. 450: —
1854. »Tionde enl. Herrens bud» 15: —
1855. I st. för bidrag till försäljningen 5: —
1856. Koll på Soldathemmet på Visborgs slätt 11/12 10: 20
1857. D:o i Visby 5/12 68: —
1858. Sparb.-medel fr. Visby gm A. M. 82: 80
1859. Koll. i Klintehamn 6/12 50: —
1860. »Två vänner i Sanda vid Daggryningens försäljning 2: —
1861. »En missionsvän», Sanda 2: 75
1862. Behållning av kyrkkaffe i Sanda 7/12 gm, H. C. 35: —
1863. Koll. i Sanda 8/12 20: —
1864. D:o i Mästerby 8/12 10: 50
1865 Sanda Kyrkl. syfören. gm H. C. 50: —
1866. Sparb.-medel gm N. E., Skellefteå 10: —
1869. E. H., Götene, till Maria Pettersons underh. 10: —
1870. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 50: —
1871. »Måndagssyfören.», Norrköping 35: —
1872. H. B., Hova 1: 22
1873. E. O., Hamburg 500: —
1874. A. J., Kinnemalma, »en tacksamhetens blomma vid Anna Törbergs bår» 25: —
1875. Tenhultskretsen av Rogberga Kristliga Ungd.-fören. 50: —
1877. Säby arbetsfören. 50: —
1878. Daggryningen i Innervik, till E. Sjöströms underh. 20: —
1879. M. Ö., gm L. Ö., Innervik 5: —
1880. Tackoffer för en lyckligt genomgången operation, L. Ö., Innervik 10: —
1881. Evighetsblommor på Mathilda Anderssons, Björkeryd, bår, fr. Ulriksdalskretsen m. fl. vänner 33: —
1882. Evighetsblommor på mors grav, E. K. 5: —
1883. Ryds syfören. 50: —
1884. Onämnd 30: —
1885. A. G., »Ett tack till Herren enl. löfte, gm P. J., Österäng 20: —
1886. P. J., Österäng, »Ett löfte» 5: —
1887. Koll. vid föredrag i Boviken 11/12 33: 50
1888. »Sparb. pengar» gm H. H., Malmö 273: —
1889. K. N., Mariedahl, gm d:o 21: —
1890. I st. för blommor på O. Åkessons, Spjutsbygd, bår, gm M. Å. 5: —
1891. Kina fören. »Hoppet», Helsingfors 186: 27
1892. Överskott, gm M. H., Helsingfors 1: 50
1893. Till C. & E. Bloms underh. fr. Vetlanda 150: —, Skede 40: —, Ulriksdal 30: —, Hjältaryds mfg 40: —, Slättåkra mfg 25:—, Eckerda mfg 50: —, till Judith Hultqvists ununderh. fr. Ulriksdal 30:—, till M. Lindéns underh. fr. Ulriksdalskretsen 31:60, till S. M. K., S. K., Nye 15: —, Slättåkra mfg 25: —, Rösa mfg 10:—, till S. M. K. 10:— 456: 60
1896. I. H., till M. Ringbergs underh. 50: —
1897. K. F. U. M:s Uppsvenska distrikt till Morris Berglings underh. 215: 57
1898. J. Em. O., för skatt 144: 22
1899. Mörteryds Mfg 100: —
1900. M. H., Skönberg 5: —
1901. E. B., Duvbo, till minne av Maria Björklund 10: —
1902. R. B., Filipstad, »Missionsvän» 25: —
1903. Borås—Sjömarkens Kinakrets 150: —
1904. E. B., Sthlm, till Maria Björklunds minne 3: —
1905. Tillägg till försäljningen 25: —
1906. H. G. 15: —
1907. G. K., Björköby 20: —
1908. »Onämnd» 50: —
1909. Kimstads Kyrkl. syfören. 100: —
1910. E. E., Sävsjö 20: —
1911. Eckerda Mfg 30: —
1912. H. & E. J., Jkpg, i st. för blommor till fru Mathilda Anderssons Björkeryd, bår 20: —
1913. G. C., Sävsjö 10: —
1917. H. R., Uppsala 1: 27
1918. A. G., Billingsfors 50: —
1919. O. & H. J., Norrköping 20: —
1920. Insaml. av Californiakommittén, till Nils & Olga Styrelius underh. 2,438: 70

1921. D. Ö., Sthlm 10: —
1922. Frösö församl., Skördefestmedel, till Hanna Wangs underh. 100: —
1923. E. S., Björköby 20: —
1924. M. H., Kumla, gm C. Th. E. 8: —
1925. V. & C. E., Kumla 250: —
1926. Skierydskretsens Kr. Ungd.-fören. 40: —
1927. Skede Mfg 50: —
1928. Nye Mfg 50: —
1929. Värna Mfg 25: —
1930. »Ingrids minne» 30: —
1932. S. B., Sthlm 25: —
1933. S. P., Stocksund, »en blomma på Maria Björklunds bår» 5: —
1934. A. & A. B., till Maria Björklunds minne 5: —
1935. I st. för blommor till Maria Björklunds bår 5: —
1936. Tack för blodets fridsförbund, för Maria Björklunds bår 25: —
1937. F. S., Kumla, »ur tackbössan» 7: —
1938. O. E. N., Piteå 25: —
1939. G. N., Malmö 60: —
1942. K. M. A:s pensionsfondskassa till hjälp för Maria Björklunds begravning 300: —
1943. »Ett löfte åt Herren», Medle, gm A. B., Skellefteå 10: —
1944. S. L., Skellefteå, gm d:o 2: —
1945. M. L., Aaker 4: 63
1946. A. G., Kristianstad, i st. för blommor till Maria Björklunds bår 5: —
1947. D. M., till d:o 5: —
1948. D. L., Danviken, till d:o 1: —
1949. E. B., till d:o 15: —
1950. E. H., Sthlm, sparb.-medel 70: 40
1951. »En julgåva» 100: —
1952. Sparb.-medel från Strömsborg 41: 84
1953. »Onämnd» 10: —
1954. Adelöfs syfören. 100: —
1955. Grebo Kr. ungdomsfören. till Nath. Engbäcks underh. 200: —
1956. E. L., Örebro 52: —
1957. En nådesyster gm Ovikens Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1958. Från fonden Hanna Blomqvists minne, gm G. S., St. Mellby 44: 70
1959. Missionsvänner i Slättevalla gm C. W. C., Sjötorp 60: —
1960. C. W. C., Sjötorp, en blomma på S. Anderssons grav 10: —
1961. »Onämnd» till Hanna Wangs underh. gm I. P., Gisselås 15: —
1962. G. J., Jkpg 25: —
1963. H S., Trälleborg 10: —
1964. B. S., gm J. W. F., Kramfors 5: —
1965. J. W. F., d:o 5: —
1966. Koll. i Köping, Öland, 8/12 21: —
1967. D:o i Borgholm, Öland, 8/12 35: 15
1968. H. W., Sthlm 10: —
1969. Ur en sparb. 10: —
1970 Efterskörd till försäljningen 23: 75
1971 M. R., Mariannelund 20: —
1972. Hörsta Friförsaml., koll. i Hörsta missionshus, juldagen, till Axel Hahnes underh. 37: —
1973. K. E. & S., till Carléns underh. 50: —
1974. I—n, Mariestad 50: —
1975. G. S., Alingsås 5: —
1978. H. & A. L., Steninge 1,000: —
1979. »5 Moseb. 33: 27, Tackoffer» 5,000: —
1980. Ps. 5: 8, till C. Bloms underh. 100: —
1981. Ps. 68: 20, till R. Andersons d:o 100: —
1983. »Onämnd» i brevlådan 30/12 200: —
1984. Testamentsmedel efter avl. fröken Maria Bergh från Bankeryds socken gm K. A. R., Jkpg 600: —
1985. Bankeryds Kr. Friförsaml. 50: —
1986. »Två vänner» till Maria Björklunds minne 2: —
1987. L. T. 50: —
1988. —n, Filip. 4: 19 250: —
1989. Kollekter vid H. Linders besök i Reversidekyrkan och missionskyrkan, Kingsburg, gm Californiakommittén och O. P. till Nils & Olga Styrelius underh. 36: 65
1990. Ränta på Gustaf & Anna Svensons donationsfond 42: 61

Kr. 17,975: 73

S. M. K:s Pensionsfond.

1976. E. E., Falun 30: —
1982. 2 Moseb. 35: 5 50: —

Kr. 80: —

Särskilda ändamål.

1795. E. J., Vetlanda, till E. & C. Blom att anv. för egen räkn. efter gottf. 5: —
1802. S. Malmö, till Maria Petterssons barnh. 20: —
1815. I. B., Skellefteå, till d:o 15: —
1844. M. K., Kristdala, till d:o att anv. efter gottf. 20: —
1845. »En vän» till O. & G. Carlén d:o 20: —
1849. Redbergslids syfören. till Barnh. i Sinan 50: —
1850. L. S—m, Sth. till M. Ringberg att anv. efter gottf. 25: —
1867. E. H., Götene, till barnh. i Sinan 15: —
1868. H. P—n, till C. Blom för nödhj.-arb. gm K. R., Gbg 5: —
1876. »En liten skärv» till Barnh. i Sinan 5: —
1894. I st. för kaffe till de hungr. barnen vid d:o 6: —
1895. H., till Dagny Bergling att anv. efter gottf. gm M. L., Hälsingfors 10: —
1914. »Onämnd», en liten julgåva till barnh. i Sinan 10: —
1915. E. E., Sävsjö, till d:o 10: —
1916. L. K., Klintemåla, till d:o 30: —
1931. Inbet. gm I. W., till I. Aekzell för de nödl. gm H., Luleå 10: —
1940. E. & L. B., Jkpg, till E. & C. J. Bergquist att anv. efter gottf. 35: —
1941. Daggryningen i K. M. A., för flickskolorna i Kina 3,250: —

Kr. 3,541: —

Emelie Åkerlunds fond.

1977. Testamentsmedel efter avl. fröken Emelie Åkerlund, Sthlm 140: —

Kr. 140: —

Allmänna missionsmedel	**17,975: 73**
S. M. K:s Pensionsfond	**80: —**
Särskilda ändamål	**3,541: —**
Emelie Åkerlunds fond	**140: —**

Summa under dec. mån. 1929: Kr. 21,736: 73

Med varmt tack till varje givare!

»Upphöjen Herren, vår Gud, och tillbedjen vid hans fotapall! Ps. 99: 5.

Nödhjälpsmedel.

J., Sala, 10: —; J. S. 10: —; Insaml. vid sy-möte i Lägden av Dvärsätts syfören. 72: —, Onämnd, 50: —; Insaml. på Eugeniahemmet gm Kl. 25: —; C. S., Vrigstad, 5: —; Damarbetsfören. i Karlskoga 50: —; Th. S., Strängnäs, 35: —; J. N. Glemmingebro, 5: —; L. J., Kumla, gm K. Th. E., 5: —; M. N., Uppsala, 20: —; »Två onämnda» gm R. F., Malmö, 100: —; En försåld guldring, 55: —; S. B., St. Tuna gm O. R., 100: —; M. J., Sthlm, »Kaffepengar till julen» 30: —; Missionsvänner i Trälleborg gm O. S., 57: —; Missionsvän, Filipstad, 25: —; A. M., Sigtuna, 5: —; Missionsgåva, 50: —; Gränäs & Klockebergs mfg. 100: — Insaml. gm M. B., Lycksele, 60: —. *Summa kronor 869: —.*

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 35:e årgång.

Missionstidningen Sinims Land, organ för Svenska Missionen i Kina, utkommer vill Gud även under år 1930 enligt samma plan som under föregående år. Ansvarig utgivare är missionsdirektor Erik Folke, varjämte missionssekreterare Martin Lindén m. fl. medverka vid tidningens redigering.

Sinims Land utkommer under årets lopp med 20 nummer samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev från Kina, meddelanden från hemarbetet, uppsatser särskilt avsedda för barn och ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran. Från olika håll har red. haft glädjen mottaga vittnesbörd om att vår tidning fått vara till uppmuntran och välsignelse. Vi bedja att härmed få uttala ett varmt tack härför såväl som för allt det kärleksfulla intresse för Sinims Land, vilket på olika sätt tagit sig uttryck. Särskilt beder red. att till prenumerantsamlarna få uttala ett vördsamt och hjärtligt tack för deras uthålliga och osjälviska arbete för tidningens spridning.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. dessutom till envar av tidningens vänner rikta en innerlig vädjan om hjälp med anskaffandet av nya prenumeranter. Tidningen behöver så väl det ökade ekonomiska stöd, som varje ny prenumerant tillför den. Men dessutom kan och bör en ännu högre synpunkt anläggas på arbetet med att samla prenumeranter. Denna kan uttryckas så: ju fler nya prenumeranter, desto fler vänner till missionen och förebedjare för densamma. Och ju fler förebedjare desto större segrar i hela det arbete, för vilket Sinims Land vill vara ett organ. Må då tidningens vänner själva med ny frimodighet gripa sig an med arbetet för att samla prenumeranter och må de bedja Herren mana fram och giva Sinims Land många nya verksamma vänner.

Slutligen bedja vi också få anbefalla Sinims Lands redaktion åt vännernas hågkomst i förbön. Red. känner djupt behovet av Guds nådefulla bistånd och välsignelse, och denna gives, det veta vi, såsom svar på bön.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90. Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser kr. 2: 25 för varje 6-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — »Ett gör jag.» — »Mina dagar.» — Från Red. och Exp. — Tack! — Från missionärerna. — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1930.